

Projekt

z dnia 13 września 2024 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KĘPNIE**

z dnia 2024 r.

w sprawie nadania nazwy rondu położonemu w Kępnie, w obrębie Miasto Kępno na działkach ewidencyjnych numer 83/1 i 84.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609; zm.: Dz. U. z 2024 r. poz. 721), uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę rondu położonemu w Kępnie „.....” na gruntach oznaczonych w operacie ewidencji gruntów i budynków w jednostce ewidencyjnej Kępno, obrębie ewidencyjnym Miasto Kępno, na działkach numer 83/1, 84 w ciągu drogi wojewódzkiej nr 482, oznaczonemu na mapie stanowiącej załącznik graficzny do niniejszej uchwały kolorem czerwonym.

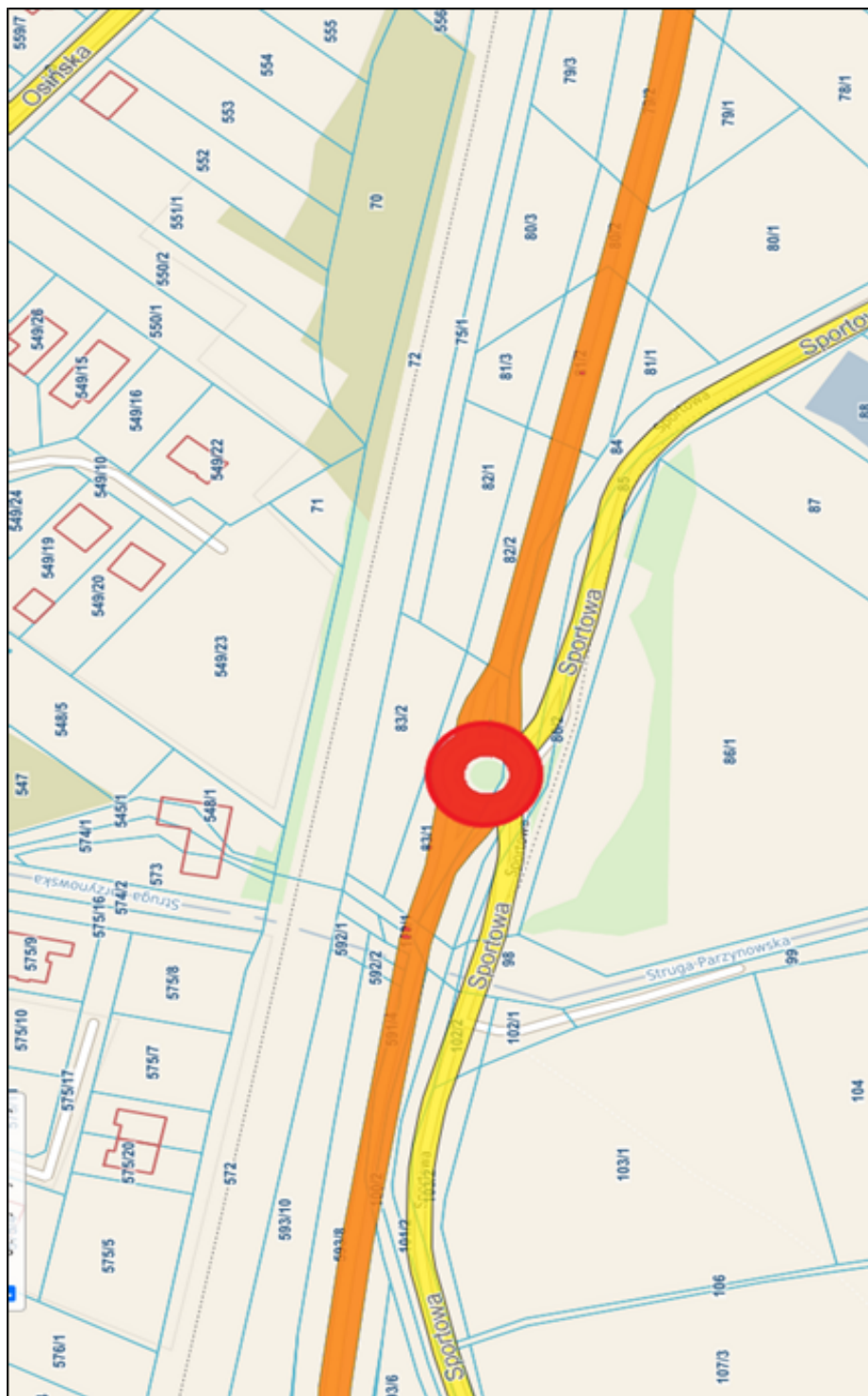
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Kępno.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Kępnie
z dnia 2024 r.

**w sprawie nadania nazwy rondu położonemu w Kępnie, w obrębie Miasto Kępno na
działkach ewidencyjnych numer 83/1 i 84.**

WERSJA 1

UZASADNIENIE do uchwały nr Rady Miejskiej w Kępnie z dnia

w sprawie nadania nazwy rondu położonemu w Kępnie, w obrębie Miasto Kępno na działkach ewidencyjnych numer 83/1 i 84.

Podstawą prawną podjęcia przedmiotowej uchwały jest art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609; zm.: Dz. U. z 2024 r. poz. 721), zgodnie z którym do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 320).

Przedmiotową uchwałę można ponadto zaliczyć do aktów prawa miejscowego o charakterze wykonawczym, opartych na upoważnieniu ustawowym wynikającym nie tylko z art. 18 ust. 2 pkt 13, ale także z art. 40 ust. 1 o samorządzie gminnym. Normy prawne ustanowione przez niniejszą uchwałę są zatem skierowane do potencjalnie nieoznaczonego adresata (charakter generalny) i znajdują zastosowanie w wielu powtarzalnych okolicznościach – czynnościach prawnych odnoszących się do danego obszaru (charakter abstrakcyjny).

Klub Polonia 1908 Marcinki Kępno jest niewątpliwie jednym z symboli Kępna. Drużyna z przełomu lat 50. i 60. ubiegłego stulecia jest dumą Stowarzyszenia i zarazem najlepszym zespołem na przestrzeni jego 116-letniej historii – bowiem jest to także najstarszy istniejący klub w Wielkopolsce. Pierwszy oficjalnie zarejestrowany klub piłkarski został założony w Kępnie w 1908 roku pod nazwą „Fussballklub – Progimnasium im Kempen”, czyli: „Klub Piłkarski Progimnazjum w Kępnie”. Na przestrzeni kolejnych lat, nazwa klubu była zmieniana i tak na przykład: nazwa KPN Niebiesko-Biali Kępno funkcjonowała od roku 1911, ZKS Kolejarz Kępno od roku 1950, MKKS Kępno od roku 1966, KKS Polonia Kępno od 1989 roku. W roku 2021 klub KKS Polonia Kępno, po połączeniu z MUKS Marcinki Kępno oficjalnie zmienił nazwę na KKP Polonia 1908 Marcinki Kępno.

Rok 1953 był okresem, w którym piłkarze Kolejarza Kępno osiągnęli największe sukcesy w historii klubu. Występowali wówczas w poznańskiej A-Klasie, kiedy odnieśli zwycięstwo w jednej

z trzech grup. To zapewniło drużynie awans do III ligi, gdzie osiągnęła rekordową serię kilkunastu kolejnych ligowych zwycięstw. Po tym sukcesie Gazeta „Express Poznański” kępińskich piłkarzy ochrzciła mianem „Kępińskich Bombardierów”.

Innym sukcesem było zdobycie Pucharu Polski na szczeblu wojewódzkim. W III lidze, przemianowanej w 1956 roku na ligę wojewódzką, zawodnicy występowali do 1961 roku. W 1976 roku powstał Kaliski OZPN, od tego czasu Polonia Kępno występowała przez 11 sezonów w klasie międzyokręgowej Kalisz – Sieradz, w której największym sukcesem było zajęcie 2 miejsca w rozgrywkach sezonu 1993/1994. W 1979 i 1988 roku piłkarze Polonii dobrnęli do finału wojewódzkiej edycji Pucharu Polski.

Kępiński Klub Sportowy Polonia 1908 Marcinki Kępno, bez wątpienia zapisał się w historii miasta jako ten, który po licznych sukcesach i porażkach, od ponad 100 lat przynosi dumę wiernym kibicom oraz mieszkańcom regionu.

Rondo, będące przedmiotem niniejszej uchwały, nie posiada dotychczas nadanej nazwy. Nadanie nazwy „Piłkarskich Gwiazd Kolejarza Kępno” poprawi czytelność oznaczeń układu komunikacyjnego gminy.

Mając na uwadze powyższe, podjęcie uchwały uważa się za zasadne.

UZASADNIENIE

WERSJA 2

**do uchwały nr
Rady Miejskiej w Kępnie
z dnia**

**w sprawie nadania nazwy rondu położonemu w Kępnie, w obrębie Miasto Kępno na
działkach ewidencyjnych numer 83/1 i 84.**

Podstawą prawną podjęcia przedmiotowej uchwały jest art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609; zm.: Dz. U. z 2024 r. poz. 721), zgodnie z którym do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 320).

Przedmiotową uchwałę można ponadto zaliczyć do aktów prawa miejscowego o charakterze wykonawczym, opartych na upoważnieniu ustawowym wynikającym nie tylko z art. 18 ust. 2 pkt 13, ale także z art. 40 ust. 1 o samorządzie gminnym. Normy prawne ustanowione przez niniejszą uchwałę są zatem skierowane do potencjalnie nieoznaczonego adresata (charakter generalny) i znajdują zastosowanie w wielu powtarzalnych okolicznościach – czynnościach prawnych odnoszących się do danego obszaru (charakter abstrakcyjny).

Wincenty Sobczak, urodzony 16 lipca 1898 r. w Ostrowie Wielkopolskim, był bohaterem Wielkopolski, który poświęcił się walce dla ojczyzny. W dniu 15 listopada 1916 roku, Sobczak został powołany do armii niemieckiej, w której służył jako saper w 28. Pułku Saperów w Kostrzynie nad Odrą. W czasie I wojny światowej brał udział w licznych walkach na zachodnim froncie. W trakcie bitwy pod Verdun, gdzie walczyła jego jednostka – 345. Kompania Miotaczy Min i Ognia, został ranny. Następnie, po wyzdrowieniu, został przeniesiony na francuski front, gdzie prowadzone były liczne akcje wywiadowcze oraz dywersyjne. Wówczas za swą odwagę został mianowany stopniem podoficera, z kolei za wyjątkowe zasługi został odznaczony Krzyżem Żelaznym I i II Klasy. Otrzymał także Medal za Uratowanie Życia niemieckiemu kapitanowi.

W 1918 roku Wincenty Sobczak podjął decyzję o dezercji z armii niemieckiej. Podczas ucieczki został zatrzymany na granicy Księstwa Poznańskiego. Konsekwencją tego był wyrok śmierci zasądzony przez Grenzschutz, jednakże się kolejny raz udało mu się uciec.

Wincenty Sobczak osobiście zaangażował się w przygotowania do Powstania Wielkopolskiego - przez dwa tygodnie przemycał broń z Ostrowa Wielkopolskiego do placówek powstańczych w Kobylej Górze. Dnia 24 grudnia 1918 roku dotarł do Poznania, a następnie brał udział w walkach na ulicach miasta, m. in. na Placu Wolności. Uczestniczył także w rozbrajaniu 6 pułku grenadierów niemieckich w Poznaniu. Poza tym brał czynny udział w wielu walkach powstańczych, w miejscowościach: Zbąszyń, Czarnków, Nowy Tomyśl, Wolsztyn, Rawicz i Odolanów.

Sobczak uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Dnia 14 sierpnia 1919 roku dołączył do Kompanii Gospodarczej w Grodzisku – Rakoniewice - Śmigiel, a później – jako ochotnik – wstąpił w szeregi Armii Józefa Dowbora – Muśnickiego (23 Dywizja Piechoty).

Podczas walk na przyczółku Warszawskim, Wincenty Sobczak został mianowany sierżantem. Podczas odwrotu Armii Polskiej w 1920 roku, został wcielony do szeregów 7. Brygady Rezerwy Piechoty. Wówczas powierzono mu zadanie kierowania rozbitym Pułkiem 159. Piechoty. Z kolei w kluczowym momencie, podczas starć pod wsią Dulki i Szymaczyzną, Sobczak został wyznaczony na dowódcę pułku, stając tym samym na czele oddziału czołowego, który stanowił frontową linię obrony. Jego wybitne zasługi ponownie zostały docenione i nadano mu rangę podoficera.

W sierpniu 1920 roku, podczas Bitwy Warszawskiej, Wincenty Sobczak obejmował funkcję dowódcy 3 plutonu 12 kompanii 167. P. p. Bytomskiej. Wówczas miał zapewnić obronę przyczółków Zegrze i Dębe nad Narwią. Zadanie to zakończyło się sukcesem, bowiem niezwykle doświadczony i zdeterminowany bohater zadał poważne straty przeciwnikowi i nie tym samym nie pozwolił na przełamanie linii frontu.

W okresie międzywojennym, Wincenty Sobczak m. in. był instruktorem w szkole podoficerskiej, następnie pełnił funkcję prefekta aresztu polowego przy Sądzie Polowym Dywizji Piechoty. Kolejno, przez okres 3 lat pracował jako protokolant w Wojskowym Sądzie Okręgowym w Poznaniu.

Po zakończeniu służby czynnej, Sobczak objął stanowisko podmistrza brukarskiego przy budowie dróg w województwach: śląskim, łódzkim i lubelskim. Później pracował jako nadzorca brukarski w zarządzie drogowym w Lubartowie. Finalnie przeprowadził się do Kępna, gdzie pracował jako drogomistrz w Powiatowym Zarządzie Dróg.

Za swoje zasługi, odwagę i poświęcenie Sobczak otrzymał liczne ordery i odznaczenia, m. in. trzykrotnie Krzyż Walecznych, Odznakę Wojsk Wielkopolskich.

Wincenty Sobczak zmarł 28 sierpnia 1944 roku w wieku 46 lat i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Kępnie.

Rondo, będące przedmiotem niniejszej uchwały, nie posiada dotychczas nadanej nazwy. Nadanie nazwy „Wincentego Sobczaka” poprawi czytelność oznaczeń układu komunikacyjnego gminy.

Mając na uwadze powyższe, podjęcie uchwały uważa się za zasadne.